

DOK SAM SPAVALA (Pj 5, 2 ss)

K. ^CDok sam spavala,
a srce mi je ^Ebdjelo,
glas svog dragog ^azačuh:
"Otvori mi, sestro ^dmoja, ^{E7}
otvori mi, ^dgolubice, ^{E7}
glava mi je puna rose,
a kosa moja
svježine ^anoćne".
^CProvukao je ruku
kroz otvor na ^Evratima,
i moja utroba ^auzdrhta.
^dUstadoh ^{E7}hitro,
i rukama mi procuri mira,
najfinija mira mojim prstima
i zasunom ^avrata.

Z. ZAKLINJEM VAS,
KĆERI JERUZALEMSKE, ^G
AKO SRETNETE MOG DRAGOG, ^F
RECITE MU DA UMIREM OD LJUBAVI. ^E

- K.** ^COtvorih, otvorih svom dragom,
ali njega ne ^{E7}bijaše,
bijaše već ^aotišao.
A ^dduša moja
smalaksa u meni
zbog njegova ^{E7}bijega;
tražila sam ga, nisam ga našla,
zvala sam ga, zvala sam ga
ali mi nije ^aodgovorio.
Stražari me susretoše
koji bjehu u ophodnji;
^Fsvukoše me,
premlatiše me,
^Ečuvari zidina.
- Z.** ^aZAKLINJEM VAS ...
- K.** ^aAh! Da si ^Gbrat moj,
^Fsmjela bih te poljubiti,
^Ea da se nitko ne sablazni.
- Z.** ^aZAKLINJEM VAS ...*

* Dok zbor pjeva zadnji refren, kantor pjeva: "Aj! Da si brat moj ..."